प्रजापतिर्वेश्वामित्रः, प्रजापतिर्वाच्यो वा।विश्वे देवाः। त्रिष्टुप्

उषसः पूर्वा अध यद्यूषुर्महद्वि जीज्ञे अक्षरं पदे गोः।

व्रता देवानामुप नु प्रभूषेन्महदेवानामसुरत्वमेकेम्॥ ३.०५५.०१

यत्- यदा। पूर्वाः- प्राचीनाः। उषसः- विद्याः। व्यूषुः- विशेषेण प्रकाशं गताः। उष दाहे। तदा। अक्षरम्- अविनाशी। गोः पदम्- चिद्रश्मीनामायतनभूत आत्मा सूर्यः। वि- विशेषेण। जज्ञे- प्रादुर्भूतः। देवानाम्- देवतानाम्। व्रता- धर्मान्। नु- क्षिप्रम्। प्रभूषन्- मण्डयन्। उप- उपासक उपनयति। देवानाम्। महत्। असुरत्त्वम्- माहात्म्यम्। एकम्॥१॥

मो षू णो अत्र जुहुरन्त देवा मा पूर्वे अग्ने पितरः पद्जाः।

पुराण्योः सद्मनोः केतुरन्तर्महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.०२

अग्ने- पावक सत्क्रतो। पूर्वे- प्राचीनाः। पद्ज्ञाः- मार्गज्ञाः। पितरः- पूर्वपुरुषा अस्मदाचार्याः। देवाः। अत्र। नः- अस्मान्। सु- सुष्ठु। मो जुहुरन्त- मा हिंस्युः। हृ प्रसह्यकरणे। पुराण्योः- प्राचीनयोः। सद्मनोः- सद्नयोर्द्यावापृथिव्योः। अन्तः। केतुः- प्रज्ञा भवति। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम्॥२॥

वि में पुरुत्रा पंतयन्ति कामाः शम्यच्छा दीद्ये पूर्व्याणि।

समिद्धे अयावृतमिद्वेदेम महद्देवानामसुर्त्वमेकम्॥ ३.०५५.०३

पुरुत्रा- बहवः। मे- मम। कामाः। वि- विविधम्। पतयन्ति- सरन्ति। पूर्व्याणि- पूर्वकालत आगतानि एषणानि। शिम- शिमे शान्तभावनायाम्। दीद्ये- दीपयामि। हव्यरूपेण दद्गीति भावः। अग्नौ- एवं पावके सर्वभूतिहतकतौ। सिमिद्धे- सम्यगुद्दीपिते। ऋतम्- प्रकृतिनियतिभूतधर्मम्। वदेम- बूम। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम्॥३॥

समानो राजा विभृतः पुरुत्रा शये शयासु प्रयुतो वनानु।

अन्या वृत्सं भरति क्षेति माता मृहद्देवानामसुर्त्वमेकम्॥ ३.०५५.०४

पुरुत्रा- बहुषु देशेषु । समानः- साधारणः । राजा- स्वाम्यग्निः । विभृतः- विशेषेण धृतः । शयासु-वेदिकासु । शेते । वना- अरण्यानि । अनु । प्रयुतः- विभक्तः । अन्या- द्यौः । वत्सम्-वत्सभूतमग्निम् । भरति- धरते । माता- पृथिवी । क्षेति- निवासयति । महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥४ ॥

आक्षित्पूर्वोस्वपेरा अनुरुत्सुचो जातासु तर्रुणीष्वन्तः।

अन्तर्वतीः सुवते अप्रवीता महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.०५

पूर्वासु- जीर्णास्वोषधीषु । आक्षित्- आवर्तमानः । अपराः- नव्या ओषधीः । अनूरुत्- अनुरुन्धन् । सद्यो जातासु- क्षणेनोत्पन्नासु । तरुणीषु- बालिकास्वोषधीषु । अन्तः- निहितो भवति । अप्रवीताः- अप्रावृताः । आवारकरहिता इति भावः । अन्तर्वतीः- गर्भवत्यः । सुवते- फलपुष्पादिकमुत्पादयन्ति । महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥५॥

श्युः पुरस्ताद्धं नु द्विमाताबन्धनश्चरित वृत्स एकः।

मित्रस्य ता वरुणस्य व्रतानि महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.०६

परस्तात्- प्रलयकाले । शयुः- शयानः । अध- अथ । नु- क्षिप्रम् । द्विमाता- सृष्टिकाले द्यावापृथिव्यौ निर्माय । अबन्धनः- मुक्तः सन् । एकः । वत्सः । चरति । मित्रस्य- स्नेहाधिदैवतस्य । वरुणस्य-ऋताधिदैवतस्य । ता- ताः । व्रतानि- नियतयः । महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥६॥

द्विमाता होता विद्थेषु सम्राळन्वग्रं चरित क्षेति बुधः। प्र रण्यानि रण्यवाची भरन्ते महद्देवानामसुर्त्वमेकम्॥ ३.०५५.०७

द्विमाता- द्यावापृथिव्योर्निर्माता । विदथेषु- यज्ञेषु । होता- अग्निभूतः । सम्राट्- राजा । अन्वग्रम्-दिवि । बुध्नः- मूलभूतः । चरति । रण्यवाचः- रमणीयवाच उपासकाः । रण्यानि- रमणीयभावनानि । प्र- प्रकर्षेण । भरन्ते- धारयन्ति । महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥७ ॥

शूरंस्येव युध्यंतो अन्तमस्यं प्रतीचीनं दहशे विश्वमायत्। अन्तर्मतिश्चरति निष्टिधं गोर्महद्देवानांमसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.०८

शूरस्येव - वीरस्येव । युध्यतः - योद्धः । अन्तमस्य - अन्तिक आगतस्याग्नेः । आयत् - आगतः । विश्वम् - सर्वः शत्रुगणः । प्रतीचीनम् - पराङ्मुखः । दृदृशे - दृश्यते । मितः - मनने स्थिता । अन्तः । चरति । गोः - रश्मेः । निष्धिम् - यिन्नतरां सेधित शास्ति तत् । वृत्रिहिंसिका दीप्तिः । महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥८ ॥

नि वेवेति पिलतो दूत अस्वन्तर्महाँश्चरित रोचनेन। वपूषि बिभ्नदिभ नो वि चेष्टे महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.०९

पिलतः- पालियता। दूतः। आसु- ओषधीषु। अन्तः। महान्- महात्मा। रोचनेन- प्रकाशेन। वेवेति- व्याप्य वर्तते। चरित। वर्षुपु- रूपाणि। बिभ्नत्- धारयन्। नः- अस्मान्। अभि-आभिमुख्येन। वि चष्टे- विशेषेण पश्यित। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम्॥९॥

विष्णुर्गोपाः पर्मं पति पार्थः प्रिया धामन्यमृता दधानः।

अग्निष्टा विश्वा भुवनानि वेद महद्देवानामसुर्त्वमेकम्॥ ३.०५५.१०

प्रिया- प्रियाणि । धामा- सद्नानि । अमृता- अमृतानि । दधानः- धारयन् । विष्णुः- व्यापनशीलः परमात्मा । गोपाः- रक्षकः । परमम् । पाथः- पद्म् । पाति- रक्षति । ता- तानि । विश्वा- सर्वाणि । भुवनानि । अग्निः- सर्वभूतिहतकतुः । वेद्- जानाति । महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥१० ॥

नानां चकाते यम्याः वर्षृषि तयौर्न्यद्रोचेते कृष्णम्न्यत्।

इयावी च यद्रुषी च स्वसारी महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.११

यम्या- यमे अहोरात्रे। नाना- नानाविधानि। वपूंषि- रूपाणि। चक्राते- अकुरुताम्। तयोः-अहोरात्रयोः। अन्यत्- अहः। रोचते- प्रकाशते। अन्यत्। कृष्णम्- अन्धकारमयमेव भवति। श्यावी- कृष्णवर्णा। च। अरुषी- प्रकाशवर्णा च। स्वसारौ- भिगन्यौ एव भवतः। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम्॥११॥

माता च यत्रं दुहिता चं धेनू संबर्दधे धापयेते समीची।

ऋतस्य ते सदसीळे अन्तर्महदेवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.१२

माता- जननी पृथिवी च। यत्र। दुहिता- दूरे निहिता द्योः। च। धेनू- गावो। सबर्दुघे- दोग्ध्रयो। समीची- सङ्गते। धापयेते- पाययेते। ते- द्यावापृथिव्यो। ऋतस्य- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य। सदिस- सदने भवतः। अन्तः- ममान्तर्दृदये। ते। इळे- स्तोमि। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥१२॥

अन्यस्यां वृत्सं रिहृती मिमाय कयां भुवा नि देधे धेनुरूधः।

ऋतस्य सा पर्यसापिन्वतेळो महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.१३

अन्यस्याः- पृथिव्याः। वत्सम्- शाबमग्निम्। रिहती- वात्सल्येन लिहती। मिमाय- द्यौः मेघेध्वीनं करोति। धेनुः- गोभूता द्यौः। कया। भुवा। ऊधः- मेघरूपं स्वकीयमूधः। नि द्धे- जलेन निहितमकरोत्। सा। इळा- पृथिवी। ऋतस्य पयसा- वृष्ट्युद्केन। अपिन्वत- सिक्ता भवति। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥१३॥

पद्यां वस्ते पुरुरूपा वर्षृष्यूर्ध्वा तस्थौ त्र्यविं रेरिहाणा। ऋतस्य सद्य वि चरामि विद्वान्महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.१४ पद्या- चरणीया पृथिवी । पुरुरूपा- बहुरूपिणी । वपूंषि- मनुष्यादीनां देहान् । वस्ते- निवासयित । ज्यविम्- वत्समिप्तम् । रेरिहाणा- लिहती । ऊर्ध्वा- उत्कृष्टा । तस्थौ । विद्वान्- एतज्जानन् । ऋतस्य सद्म- यज्ञसद्ने । वि चरामि । महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥१४ ॥

पदे ईव निर्हिते दुस्मे अन्तस्तयौर्न्यदुर्ह्यमाविर्न्यत्। सुधीचीना पथ्या३ सा विर्षूची मुहद्देवानीमसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.१५

पदे इव- चरणीये। दस्मे- दर्शनीये अहोरात्रे। अन्तः- नभस्यन्तः। निहिते- स्थापिते। तयोः- अहोरात्रयोः। अन्यत्- एका निशा। गुह्यम्- गूढा। अन्यत्- अन्यदहः। आविः- प्रकाशितम्। सधीचीना- अहोरात्रयोः परस्परमेलनरूपः। पथ्या- मार्गः काल इति भावः। सः- असौ। विषूची- नानागतिर्भवति। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम्॥१५॥

आ घेनवौ धुनयन्तामिश्रीः सब्रुंघाः शश्रुया अप्रदुग्धाः।

नव्यनिव्या युवतयो भवन्तीर्महद्देवानीमसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.१६

अशिश्वीः- अबालिशाः। सबर्दुघाः- शोभनदोग्ध्रग्रः। शशयाः- नभिस शयानाः। अप्रदुग्धाः-इदानीतनपर्यन्तं दोहरिहताः। नन्यानन्याः- अभिनवाः। युवतयः- तरुण्यः। भवन्तीः। धेनवः-गावो मेघाः। आ धुनयन्ताम्- आदुहन्तु। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥१६॥

यदुन्यास् वृष्भो रोरवीति सो अन्यस्मिन्यूथे नि दंघाति रेतः।

स हि क्षपावान्स भगः स राजा महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.१७

वृषभः- वर्षक इन्द्रः। अन्यासु- अन्यासु दिक्षु। रोरवीति- मेघैर्गर्जिति। सः। अन्यस्मिन्। यूथे-दिशां बृन्दे। रेतः- उदकम्। नि दधाति- वर्षिति। सः। हि- खलु। क्षपावान्- उदकक्षेप्ता। सः। भगः- सुभगः। सः। राजा- स्वामी। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥१७॥

वीरस्य नु स्वश्यं जनासः प्र नु वौचाम विदुरस्य देवाः।

षोळ्हा युक्ताः पर्श्वपुश्चा वहन्ति महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.१८

वीरस्य- इन्द्रस्य। स्वश्व्यम्- शोभनप्राणसम्पत्तिम्। जनासः- जना वयम्। नु- क्षिप्रम्। प्र-प्रकर्षेण। वोचाम- वदाम। अस्य- एतं महिमानम्। देवाः। विदुः- जानन्ति। षोळ्हा युक्ताः। पञ्च पञ्च। आ वहन्ति। तत्त्वतः षडृतवो भवन्ति। तान् मनुष्या हेमन्त्रशिशिरयोर्धर्मभेदस्य सूक्ष्मत्त्वात् पञ्च बुध्यन्त इति वेङ्कटः। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम्॥१८॥

देवस्त्वष्टां सिवता विश्वरूपः पुपोषं प्रजाः पुरुधा जजान। इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.१९

देवः- द्योतनशीलः। त्वष्टा- तनूकर्ता। सविता- प्रेरकः सूर्यः। विश्वरूपः- सर्वरूपः। प्रजाः-जनान्। पुरुधा- बहुधा। जजान- सृजति। पुपोष- पोषयित च। इमा- एतानि। विश्वा- सर्वाणि। भुवनानि। अस्य- एतस्यैव। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम्॥१९॥

मही समैरचम्वां समीची उभे ते अस्य वस्ना न्यृष्टे।

शृण्वे वीरो विन्दमानो वसूनि महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.२०

मही- महत्यौ । समीची- सङ्गते । चम्बा- द्यावापृथिव्यौ । इन्द्रः । सम्- सम्यक् । ऐरयत्- प्रेरयित । उभे ते- द्यावापृथिव्यौ । अस्य- एतस्येन्द्रस्य । वसुना- तेजसा । न्यृष्टे- व्याप्ते । वसूनि- सम्पदः । विन्दमानः- लभमानः । वीरः- इन्द्रः । शृण्वे- श्रूयते । महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥२० ॥

इमां च नः पृथिवीं विश्वधीया उप क्षेति हितमित्रो न राजा।

पुरःसदः शर्मसदो न वीरा महद्देवानामसुरत्वमेकम्॥ ३.०५५.२१

इमाम्- एताम्। च। नः- अस्माकम्। पृथिवीम्- भूमिम्। विश्वधायाः- सर्वधारक इन्द्रः। हितमित्रः- प्रियहितकरः। राजा न- नृप इव। उप क्षेति- उपवसति। पुरःसदः- पुरोगामिनः। शर्मसदः- मङ्गळकारिणः। वीराः- तस्य गणाः। न- सम्प्रति चरन्ति। महद्देवानामसुरत्त्वमेकम् ॥२१॥

निष्पिध्वरीस्त ओषधीरुतापौ र्यिं तं इन्द्र पृथिवी बिभर्ति।
सखायस्ते वाम्भाजः स्याम मृहद्देवानांमसुरुत्वमेकंम्॥ ३.०५५.२२
ओषधीः- ओषधयः। उत- अपि च। आपः। ते- तव। निष्पिध्वरीः- नितरां
त्वत्कर्तृकसिद्धिमत्यः। इन्द्र- परमेश्वर। पृथिवी- भूमिः। ते- तव। स्यम्- सम्पद्म्। बिभर्ति- धारयति। ते- तव। सखायः। वामभाजः- कल्याणसम्भक्तारः। स्याम- भवेम।
महद्देवानामसुरुत्त्वमेकम्॥२२॥